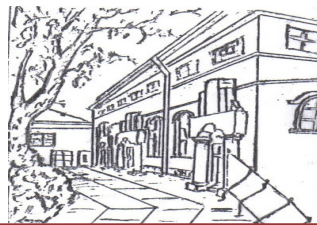

Biserica Creștină Baptistă
„Golgota”
Șos. Nicolae Titulescu, Nr. 56 A
Sect.1, București

Maria si Marta

revista surorilor

Martie 2009

*„Binecuvântat să fie Domnul, care
zilnic ne poartă povara,
Dumnezeu, Mântuirea noastră”.*
Psalmul 68:19

Nr.
45

În cautarea unei mame adevarate

Peter Marshall, un fost capelan al Senatului Statelor Unite, le-a adresat următorul avertisment femeilor americane:

"Provocarea modernă a maternității în America este una perpetuă, și anume provocarea de a fi femei evlavioase". Până și fraza aceasta sună straniu în urechile noastre. Abia dacă o mai aude azi cineva. Auzim vorbindu-se despre tot felul de femei:

- femei frumoase
- femei inteligente
- femei sofisticate
- femei cu cariere
- femei talentate
- femei divorțate.

Însă atât de rar se vorbește despre câte o femeie evlavioasă, sau despre un bărbat evlavios.

Femeile se apropie mai mult ca oricine de împlinirea rolului dat de Dumnezeu în sânul familiei lor.

Este un lucru cu mult mai nobil să ajungi o soție bună, decât Miss America.

Este o realizare cu mult mai mare să pui bazele unei familii creștine, decât să produci un roman de o valoare îndoielnică, plin de murdărie.

În domeniul moralității este mult, mult mai bine să fii demodat decât ultramodern.

Lumea aceasta are destule femei care știu cum să-și soarbă cocteilul, dar care și-au pierdut vechile visuri și credința.

Lumea are destule femei care știu să fie elegante. Însă, ea are nevoie de femei dipuse să îmbrățișeze simplitatea.

Lumea are destule femei care știu să strălucească. Dar ea are mare trebuință de câteva femei care vor să devină valoroase.

Lumea are destule femei care se bucură de o mare popularitate. Însă, ea are nevoie de mai multe femei care să se impună prin puritate sufletească.

Avem nevoie de femei și de bărbați, care doresc să fie mai degrabă drepecți din punct de vedere moral, decât corecți din punct de vedere social. Să nu ne amăgim singuri - fără Biblie, fără educație creștină, fără o înrădăcinare timpurie a pricipiilor Domnului Isus în mintea copiilor noștri, tot ce vom face va fi să creștem niște păgâni.

Evident, din punct de vedere fizic, ei vor fi perfecți. Din punct de vedere intelectual, vor fi scilipitori. Dar din punct de vedere spiritual, vor fi pur și simplu niște păgâni. Să nu ne înșelăm în această privință!

În esență, provocarea pe care secolul XXI le-o adresează mamelor este ca ele să aibă experiența cunoașterii lui Dumnezeu... o realitate pe care o vor putea transmite și copiilor lor.

O, mame care aveți copii mici, lucrarea pe care o îndepliniți este cea mai sfântă dintre toate. Voi modelați soarta unor suflete nemuritoare.

Puterile ascunse în micuții pe care i-ați adormit cu drag la sân seara trecută sunt niște forțe care vor dăinui pe vecie. Voi fi pregătiți pentru o soartă și o influență care sunt eterne.

Fiți credincioase misiunii care v-a fost încredințată! Îndepliniți această sarcină sacră cu atenția și respectul cuvenit.

Asigurați-vă că aveți un suflet curat, că viața voastră pe acest pământ este dulce și pură.

*“Te-am auzit, iubit copil,
Și-am început a-ți pregăti
Din ceea ce-ți va fi util
Pe vremea când ne-om întâlni...”*

*Voi face zilnic planuri noi,
Precum și mici economii,
Pernuțe, așternuturi moi
Și-mbrăcămintă de copii.*

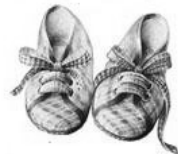
*Hăinuțe albe am să-I fac
Și omului tău sufletesc,
Silindu-mă să-I fiu pe plac
Mereu Părintelui ceresc...*

*Lucrând la caracterul tău,
Nu vreau ce-I negativ să strâng;
Mă voi feri de gândul rău,
Ca aripile să nu-ți frâng.*

*Deasemeni eu voi căuta,
Pe cât se poate, să pricep,
Ce Domnul vrea cu viața ta,
Și cu ce trebuie să-ncep.*

*Din nou acum ființa mea,
În întregime I-o predau,
Și astfel cred ca voi putea
În voia Sa mereu să stau.*

*Pe-acest copil vrei să-l câștigi
Prin mine? Cum aș spune: “Nu!” ?
Sunt roaba Ta, și, când mă strigi,
Răspund: “Fă Doamne, cum vrei Tu!”*

Zideste pe stânca

“Intrați pe poarta cea strâmtă. Căci largă este poarta, lată este calea care duce la pierzare, și mulți sunt cei ce intră pe ea...” Matei 7:13-29

Nu ți se pare uneori că ai obosește să iei zilnic atâtea decizii? De fapt singura alternativă la această presiune a deciziilor este să devenim roboți. Să-I mulțumim lui Dumnezeu că ne-a făcut ființe umane cu capacitatea de a face alegeri.

Viața este plină de decizii și de alegeri. Din nou și din nou ne vedem la răscruce de drumuri. Cu greu ne putem da seama de multitudinea de decizii minore pe care trebuie să le luăm zilnic. Deciziile majore sunt cele care ne solicită mai serios. Ele determină nu numai calitatea vieții noastre ci și direcția în care se îndreaptă ea.

Da, avem de făcut multe alegeri: să le folosim ca pe niște oportunități de a deveni mai buni. Alegerile noastre rele pot fi transformate în alegeri bune, și-i putem învăța în același timp și pe alții cum să folosească ocaziile de a alege. Cum însuși viitorul nostru depinde de aceste alegeri, trebuie să le analizăm cu cea mai mare seriozitate.

I. Două direcții – Matei 7 :13,14

1. Două porți

Isus afirmă că cei care doresc să-I fie ucenici trebuie să intre pe poarta cea strâmtă. Ei au umblat deja pe calea cea lată. Acum ei trebuie să-și schimbe direcția și să intre pe o altă poartă. Există o altă intrare deschisă pentru ei către o altă destinație. Care este această poartă strâmtă? Isus însuși este poarta, intrarea. *“Eu sunt ușa. Dacă intră cineva prin mine va fi mântuit: va intra și va ieși și va găsi pășune”* (Ioan 10:9).

Faptul că mulți nu intră sau că mulți caută să intre “și nu vor putea” este rezultatul condițiilor impuse de Dumnezeu. Drumul spre cer trece printr-o poartă strâmtă. Aceasta este prima piatră de poticnire pentru majoritatea oamenilor. Simbolul porții strâmte ne sugerează faptul că pe calea spre cer omul nu poate trece cu firea lui veche, cu mândria lui sau cu păcatele trecutului. Toate acestea trebuie lepădate, și prin poarta spre cer omul poate trece doar în smerenie, acceptând jertfa ispășitoare a Domnului Isus în locul tuturor bagajelor inutile pe care le cară până atunci după el.

2. Două căi

Isus nu este numai Poarta, ci și Calea: “*Eu sunt Calea, Adevărul și Viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine*” (Matei 4:19).

Drumul spre cer se continuă cu o cale îngustă. Intrând pe poarta cea strâmtă, începem călătoria pe calea îngustă, simbol al privațiunilor de orice fel, al dragostei duse până la sacrificiu, al sărăciei în duh, al blândeții, al inimii curate și al însetării după neprihănire, toate acestea în detrimentul lumii acesteia și a plăcerilor de o clipă ale păcatului.

Care sunt dificultățile pe care oamenii le vor întâlni pe cale? Iată câteva dintre ele: cea mai mare parte a oamenilor vor merge pe cealaltă cale. Nu ne vom potrivi lor; oamenii nu ne vor înțelege; lumea ne va presa să ne conformăm ei. Ni se spune: “Toată lumea face așa”; “Distrează-te și tu”; “Nu face pe sfântul”; ni se propune să intrăm în afaceri necinstite; va exista presiune asupra unității și buneii înțelegeri din familie; ni se va cere să renunțăm la credința noastră.

II. Doi înșelători – Matei 7:15-23

1. Înșelați de alții

După ce ne poruncește să intrăm pe poarta cea îngustă, Isus ne avertizează să ne păzim. El atrage atenția asupra faptului că ucenicul Său nu poate asculta de orice glas, chiar dacă acesta pretinde a fi de la Dumnezeu. Nu trebuie să-i urmăm pe profeții falși.

Falșii învățători abundă și astăzi în toate domeniile vieții. Dacă învățăturile lor greșite sunt dăunătoare în domeniul politic sau economic, și mai dezastruoase sunt efectele spirituale produse de aceia care-i îndeamnă pe oameni să părăsească calea pe care Cristos a arătat-o ucenicilor. Isus ne îndeamnă să avem grijă pe cine urmăm.

2. Autoînșelați

Putem fi înșelați nu numai de alții, ci și de noi înșine. Faptul că știm numele lui Dumnezeu și am avut câteva experiențe mai deosebite nu înseamnă că suntem ucenicii lui Isus. Celor care se cred drepti, care sunt mândri de faptele lor bune, Isus le va spune în ziua judecății: “*Niciodată nu v-am cunoscut*”. El nu-i cunoaște deoarece nu au trecut niciodată prin poarta cea strâmtă și nu au umblat pe calea cea îngustă.

Este o mare tragedie când oamenii cred că sunt folosiți ca unelte ale lui Dumnezeu, dar de fapt acest lucru nu este adevărat. Este greu să le demonstrezi că

deși au făcut lucruri extraordinare pentru Dumnezeu, ei nu sunt ucenicii lui Cristos

atâta timp cât atitudinile și stilul lor de viață nu se armonizează cu voia lui Dumnezeu, așa cum a fost aceasta descoperită în Isus Cristos. Doar având stilul Lui de viață poate cineva să se socotească ucenic al Lui. Isus nu va permite ca viața noastră creștină să se reducă la vorbire și ritualuri. El dorește o totală dăruire din partea noastră, care să se exprime prin atitudinea și comportarea noastră.

III. Doi zidari – Matei 7:14-27

1. Pe stâncă

Casa zidită pe stâncă rezistă la intemperii. Care este materialul pe care-l folosim în această construcție? Deplina ascultare de planul divin. Ascultarea este singura care dă tărie și rezistență vieților noastre.

Stâncă este în acest context este învățătura dată de Isus în “Predica de pe munte”. În alte locuri ale Scripturii Isus Însuși este numit stâncă (1Corinteni 3:11). Aceasta nu ne creează nici o problemă în înțelegere, căci nu putem separa persoana lui Isus de învățăturile Lui. Cuvintele Lui trebuie să rămână în ucenici: “*Dacă*

rămâneți în Mine, și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea și vi se va da” (Ioan 15:7).

2. Pe nisip

Este o nebunie să pretindem că-L avem pe Isus ca temelie, dacă respingem sau neglijăm cuvintele Lui. Unii ar vrea să se bucure de privilegiul de a-L cunoaște pe Dumnezeu, fără să dorească să-I împlinească voia. Aceștia îi înșeală pentru o vreme pe cei din jur, sau chiar pe ei înșiși, însă nu-L pot înșela pe Dumnezeu.

Când va veni furtuna, se va dovedi care este cu adevărat temelie pe care au zidit. Indiferent câte ore am petrecut în clădirea bisericii, dacă nu am făcut voia Lui, totul este zadarnic.

Isus a dorit ca oamenii să-I audă predicile, dar nu a fost interesat ca la sfârșitul lor aceștia să dea din cap și să spună: “A fost o predică grozavă. Ne-a plăcut foarte mult”. Ceea ce a dorit El a fost ca ei să trăiască stilul de viață despre care a vorbit. El a dorit să-i audă șoptind: “Iată ce voi face astăzi în urma celor auzite”.

Cel cu adevărat binecuvântat este cel care împlinește cuvintele Domnului Isus. El este asemănat “cu un om cu judecată, care și-a zidit casa pe stâncă”. Ceea ce conferă siguranță vieții noastre pe acest pământ și certitudinea vieții veșice este temelie credinței în lucrarea de ispășire a Domnului Isus și trăirea în conformitate cu Cuvântul Lui.

Ce este frumusețea?

“fata împăratului este plină de strălucire...”
(Psalmul 45:13)

Frumusețea nu înseamnă mâinile cele mai fine sau manichiura unghiilor, ci mâinile care framântă aluatul sau plivesc în grădină și slujesc cu dragoste pe alții.

Frumusețea nu înseamnă un trup suplu sau o ținută perfectă, ci umeri care se apleacă să ridice un copilăș sau să ajute pe cel bătrân, este gata să alerge să împlinească diferite sarcini într-o clipă.

Frumusețea nu înseamnă o voce frumoasă sau talentul de a cânta, ci o vorbire blândă în orice situație și o cântare cu bucurie în inimă.

Frumusețe nu înseamnă gene lungi sau sprâncene pensate, ci privirile pline de dragoste pentru toți și ochi care citesc mult Cuvântul lui Dumnezeu.

Frumusețe nu înseamnă gropițe fermecatoare sau un zâmbet perfect, ci o față îmbujorată de dragostea Lui Dumnezeu și de bucurie launtrică.

Frumusețea nu înseamnă o siluetă zveltă sau greutatea ideală, ci satisfacție și mulțumire pentru felul în care m-a creat Dumnezeu.

Frumusețe nu înseamnă a cunoaște ultima carte sau revistă, ci a căuta evlavie și a dori să-mi sacrific timpul liber pentru a le citi fraților și surorilor mele mai mici.

Frumusețe nu înseamnă a purta hainele cele mai scumpe sau la ultima modă, ci a fi îmbrăcat cu neprihanirea Lui Dumnezeu și cu hainele simple și modeste.

Frumusețe nu înseamnă o personalitate spumoasă sau a fi cea mai populară, ci a fi prietenoasă cu toți, a asculta cu atenție, a îmbrățișa cu dragoste pe cea timidă și singură.

Frumusețe nu înseamnă a mă lăuda cu realizările și talentele mele, ci a da slavă lui Dumnezeu care mi-a dat tot ce am și a-mi folosi darurile pentru a-i iubi și sluji pe ceilalți

Un exemplu de mama

Legătura dintre mamă și copil este una indisolubilă. Căci, chiar dacă există pe lume mame care uită de copiii pe care i-au născut, copiii însă nu pot uita că ei au nevoie de mamă. Dacă ne uităm la titlul acestui eseu ne punem firesc întrebarea: care sau cine ar putea fi acest exemplu? Există oare o femeie care să ne fie un model demn de studiat și de

urmat? În cele ce urmează voi aduce în atenție câteva femei din Biblie care ne pot ajuta să ne formăm câteva idei despre mama ideală.

Se cuvine ca pentru început să o aducem în discuție, însă nu și în prim plan, pe Eva, prima mamă din omenire. Eva este prima femeie binecuvântată de Dumnezeu cu darul de a naște copii. După părerea mea, însă, aceasta a fost calitatea ei cea mai înaltă, pentru că din ceea ce vedem pe paginile Bibliei, Eva nu a investit prea mult în dezvoltarea relației din familie, iar rezultatul îl știm cu toții, când Cain se ridică cu ură împotriva fratelui său și îl omoară, și asta doar pentru că Abel era mai iubit, și nu numai de Domnul, ci mai mult ca sigur și de către părinți. Un exemplu asemănător lui Cain sunt frații lui Iosif. Aceștia însă au harul dat de Dumnezeu să nu ajungă până acolo încât săucidă pe fratele lor. În ceea ce îi privește pe aceștia din urmă, înțelegem că disensiunile dintre cele două neveste ale lui Iacov au contribuit la „erodarea” relațiilor dintre frați.

Dar dacă nu este Eva acel model de mamă, cine ar putea atunci să fie?

Să venim puțin mai aproape de noi și să ne oprim la o alta femeie: Ana. Biblia nu ne spune prea multe despre Ana, însă puținul prezentat este suficient ca să ne arate caracterul ei. Vedem și aici, ca și la nevestele lui Iacov, o stare tensionată între cele două neveste ale lui Elcana. Diferența o găsim însă în textul din 1 Samuel 1, unde o vedem pe Ana persecutată de Penina, cealaltă soție a lui Elcana. Și spun persecutată, pentru că Ana îndura cu umilință toate provocările și înțepăturile Peninei. Reacția Anei la purtarea Peninei este mai degrabă una defensivă, se închide în lăuntru inimii ei și preferă să plângă, decât să își manifeste negativ mâhnirea.

Ceea ce mă uimește la Ana este integritatea caracterului ei: puterea de a nu răspunde cu rău la rău, alegerea umilinței în locul îngâmfwării și al dragostei în locul urii.

O importanță majoră în viața Anei o are rugăciunea. Ea este pentru Ana o ancoră cu care se agață de Dumnezeu pentru a putea rămâne deasupra tuturor furtunilor din viața ei. Dar poate vreți acum să-mi spuneți că Ana nu era mamă atunci când Penina o necăjea; și ce însemnătate ar putea avea pentru noi faptul că Ana trăiește o credință autentică?!

Să ne uităm însă puțin mai departe, peste o vreme, când Anei îi sunt ascultate rugăciunile și devine și ea mamă, la fel ca și Penina. Este foarte clar, desigur, că Ana și-a dorit foarte mult un copil. Pentru acesta a fost în stare să îndure cea mai mare umilire trăită de o femeie, aceea de a fi batjocorită că nu poate avea copii. Și iat-o acum mamă. O mamă care și-a sacrificat demnitatea pentru a putea avea pe fiul ei mult dorit. Mai mult, Ana este gata să își sacrifice și inima pentru a împlini juruința făcută înaintea Domnului, aducându-l pe Samuel la templu încă de mic. Ce femeie!!! S-ar putea oare ca această Ana să nu fie cinstită așa cum se cuvine? Ba da, iar cinstirea de care are parte Ana nu vine doar din partea noastră, a soțului ei, Elcana, ci și din partea lui Dumnezeu, pentru că Ana este binecuvântată cu alți copii, care să rămână în casa ei și de care să se bucure în fiecare zi.

Se pare însă că Ana nu a renunțat să se mai roage după ce l-a primit pe Samuel. O vedem din nou rugându-se în templu, însă de data aceasta vedem o mamă bucuroasă, o femeie care știe să rămână umilă și după ce este ridicată pe o poziție mai înaltă. Rugăciunea Anei este una de mulțumire. Biruința ei în fața Peninei nu o face să se îngâmfe și nici nu o determină să se poarte altfel decât până atunci. Ana continuă să se roage! Pentru ea rugăciunea este un izvor de pace și mângâiere, este refugiul ei de fiecare zi unde își reface puterile și își consolidează caracterul. Și nu numai pe ea se zidește Ana, ci și pe soțul ei, ca și pe fiii ei. Credeți oare că Ana a încetat să se mai roage de atunci? Eu cred cu tărie că NU. Nu ar fi firesc ca având o „rețetă” atât de perfectă să vrei să o schimbi sau să renunți la ea.■

Dragele mele surori, poate tinere care nu aveți încă copii, începeți de astăzi (dacă nu a-ți făcut-o până acum) să vă rugați pentru copiii voștri. Caracterul unui copil derivă din cel al mamei lui, așa cum trupul acestuia este plămădit din trupul ei. Dacă vrem să avem copii sănătoși spiritual, care să ajungă să Îl cunoască și să Îl iubească pe Domnul, atunci trebuie să formăm caracterul copiilor noștri dinainte de a-i avea, prin reformarea propriului nostru caracter. Ai un fiu sau o fiică, ai fost binecuvântată să poți naște copii? Atunci, fie ca dragostea unică de mamă să te determine, ca și pe Ana, să te rogi pentru copiii tăi în fiecare zi, și să fii un exemplu de viață pentru ei.

Domnul să te binecuvinteze și să îți dea ani mulți și binecuvântați!

Ela Socaciu

Mama

M-a copleșit de-atâtea ori iubirea ta plină de-ardoare

Și nicăieri nu am vazut o dragoste așa de mare!
M-am tot gândit la prinți și zâne, la dragostea dintr-o poveste...
Dar n-am găsit chiar în nici una aceea căldura-a mamei mele.

Uitându-mă atent la tine, am încercat să iau din toate,
Să mă inspire pentru viață, credința ta trăită-n faptă.
Am fost uimită de puterea ce o aveai ca să ne crești
și îmi doream, când voi fi mare, să pot și eu să te-ocrotesc...

Când însetată de iubire veneam în poală-ți să m-așez,
Tu îmi zâmbeai și-o vorbă dulce aveai mereu să-mi adresezi.
Mă bucuram să stau cu tine și îmi plăcea să mă alinți
Cântam adesea împreună având pe-obraji lacrimi fierbinți...

Acum, când ai plecat departe, și nu mai pot să te ating,
Mă mângâie doar glasul-ți dulce din amintiri ce nu se sting...
Iar ochii tăi de sus veghează la viața mea de pe pământ;
Să nu te-ngrijorezi, mămico, căci eu aici, cu Domnul sunt!

Ela Socaciu

*"Omenește vorbind, mama mea este cauza slujirii mele. Când m-am născut, ea m-a consacrat lui Dumnezeu și s-a rugat să ajung un slujitor al Evangheliei. Cea mai veche amintire din copilăria mea este aceea când stăteam pe genunchii mamei, iar ea mă învăța textul acesta biblic: **"Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea..."**" spunea Dr. Newman Hall.*

Cunoscutul om al lui Dumnezeu, Edward Payon, a scris într-o scrisoare adresată mamei sale: *"Muștrărilor și învățăturilor tale datorez toate valorile întipărite în mintea mea și care, sper, îmi vor fi motivele pentru care te voi binecuvânta întreaga veșnicie."*

Reflecții și concluzii

Matei 16:24 *Isus a zis ucenicilor Săi: "Dacă voiește cineva să vină după mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să mă urmeze.,,*

Reflecții: ”Vino după mine,, a zis Isus. Numai urmând pe Isus, ne putem numi creștini. Mulți oameni își pretind numele de creștini, dar refuză să-L urmeze cu adevărat, pentru că a-L urma pe Isus implică îndeplinirea și a celorlalte condiții puse de Domnul Isus, și în loc să le interpreteze ca porunci, le consideră condiții aleatorii. Astfel :

- ❖ Să se lepede de sine, este o condiție fără de care nu ne putem numi ucenici ai lui Isus, adică să fim alături de El și să Îi urmăm în toate. Practic să mă lepăd de sine nu înseamnă să mă depersonalizez, ci înseamnă să mă lepăd de tot ceea ce mă împiedică să-mi însușesc caracterul Lui (de umilință de smerenie) și mă împiedică să am tot timpul o stare de părtășie cu El.
- ❖ Să-și ia crucea și să mă urmeze, este o altă condiție, căci numai astfel pot merge pe urmele Sale. A-mi lua crucea înseamnă practic a nu mai asculta șoapta ” lumii,, care îmi spune ”Cruță-te, căci aceasta-i calea înaltă,, și să spun ” Nu ,, cum mă îndeamnă Isus, pentrucă : ” aceasta este calea păcătoasă ,, adică să resping tot ceea ce l-ar întrista pe Domnul Isus. Deasemenea să-mi iau crucea și să Îl urmez mai înseamnă să îmi asum orice durere care se poate suferi în trup și poate fi folositoare sufletului.

Concluzii: Pentru a avea o viață conformă cu condițiile puse de Domnul Isus, prin chemarea ”Vino după Mine ,, presupune să-mi măsoar viața spirituală prin pierderi și nu prin câștiguri.

Isuse, Numele-ți frumos
Întrece orice cunoștință.
Prin El mi-aduci tot cerul jos,
Și noi puteri de biruință. Amin

Aristița Drăgan

O fabulă persană spune despre o lampă de lut, că aceasta răspândea în jur un parfum plăcut pentru că fusese așezată pe un trandafir. Lasă ca viața ta să semene cu un trandafir și atunci copilul tău, care-și odihnește trupul la sânul tău, va absorbi și el acel parfum. Dacă trandafirul nu are dulceață, lutul nu va avea parfum.

Popoarele Bibliei: Romanii

Romanii și-au pus amprenta – întunecată sau luminoasă – peste toată lumea civilizată de azi. În profeția

dăruită de Dumnezeu lui Nebucadnețar (Daniel 2), chipul uriaș, care însuma succesiunea de imperii ale puterii omenești așezate cronologic până la instaurarea Împărăției lui Mesia, debuta cu Babilonul și sfârșea cu Roma, “Babilonul” ultimului veac apocaliptic. Epoca pe care o trăim azi este încadrată de Dumnezeu sub pecetea Romei.

Cetatea Roma a fost înființată în anul 750 î.H., dar nu a căpătat pondere imperială decât câteva secole mai târziu prin, prin victorii militare covârșitoare asupra cartaginezilor din nordul Africii și asupra Grecilor. Romanii au fost un popor războinic și metodic. Sistemul lor de Legiuni a îngenunchiat lumea, iar sistemul lor birocratic de evidențe contabile a pus stăpânire peste tot ce mișca în imperiu. În vremea Noului Testament puterea romană era deja întronată ca stăpână a lumii.█

Evenimentele Noului Testament sunt datate în funcție de Cezarul roman aflat în viață. Christos s-a născut pe vremea lui August (Luca 2:1). Răstignirea Sa a avut loc pe vremea lui Tiberiu (Luca 3:1). Martirajul lui Iacov, fratele lui Ioan,

s-a produs pe vremea lui Claudiu (Fapte 11:28; 12:12). Apostolul Pavel a cerut să fie judecat de Nero (Fapte 25:11). Cucerirea și distrugerea Ierusalimului (70 d.H.) a fost executată sub comanda generalului Titus, care avea să fie proclamat mai târziu împărat. Întregul Nou Testament se desfășoară pe fundalul prezenței copleșitoare a Imperiului Roman.

Providența divină a folosit existența acestui imperiu pentru răspândirea Evangheliei mântuitoare a Domnului Isus Christos. Romanii au stăpânit toate malurile Mării Mediterane și au instaurat “pax Romana”, un climat de pace și liniște forțată și bună conviețuire. Militarii români au fost celebrii constructori de drumuri. Roma a conceput o rețea pietruită care lega cetatea de toate punctele importante ale Imperiului. Pe aceste veritabile artere, “cetatea eternă” era alimentată continuu cu sângele economic stors din provinciile Imperiale. Se spunea că: “Toate drumurile duc la Roma”. Cezarii au impus un sistem monetar unic care a înlesnit comerțul și au inventat un sistem bancar și de credit care a revoluționat economia. Flota comercială a Romei ajungea în toate porturile lumii, înlesnind schimburile de oameni, vești și produse.

(va urma)

Scortisoara

Scorțișoara este un arbore tropical din familia dafinului și atinge înălțimi de 6-7 m în sălbăticie. Are frunze ovale, adânc striate, de culoare verde-închis pe partea superioară și verde deschis pe cea inferioară.

Scoața este netedă și gălbuie. Atât scoața cât și frunzele sunt puternic aromate. Florile sunt mici, de culoare alb-galbuie și cu un miros dezagreabil; fructele sunt de culoare purpuriu închis.

Arborele de scorțișoară preferă climatul umed, de joasă altitudine. Cultivată pe plantații, scorțișoara arată mai mult ca o tufă, nu mai înaltă de 3 m, fiindcă tulpinile sunt tăiate continuu pentru a produce noi ramificații pentru scoață. Partea exterioară a scoaței, miezul ei și partea interioară sunt decojite; scoața este apoi lăsată să se usuce complet, ceea ce face ca bucățile de scorțișoară să se curbeze ca o foiță de țigară răsucită (pe verticala fâșiilor).

Utilizari culinare: Scorțișoara este unul dintre vechile condimentele menționate în Vechiul Testament, deși scorțișoara chinezească (scorțișor/cassia) a fost cunoscută în Occident încă din timpul lui Alexandru cel Mare.

Scorțișoara a fost foarte importantă în bucătăriile europene din secolul al XVI-lea până în secolul al XVIII-lea, cu toate acestea popularitatea ei a scăzut, fiind folosită aproape exclusiv în deserturi, nici acelea prea multe la număr. Este foarte rar folosită pentru a condimenta mâncărurile, spre deosebire de bucătăria asiatică și arabă.

În majoritatea țărilor este preferată scorțișoara pudră. Aceasta trebuie adăugată cu puțin timp înainte de a fi servită căci, prin fierbere, devine ușor amăruie.

Tratează-te cu miere și scorțișoară Combinația dintre miere și scorțișoară este folosită de secole în medicina orientală. Scorțișoara face parte dintre cele mai cunoscute condimente, iar calitățile mierii de albine devin din ce în ce mai cunoscute. Aceste ingrediente dețin calități extraordinare și au fost folosite ca remedii încă din cele mai vechi timpuri.

Răceala. Se bea o cană cu apă caldută, miere (1 lingură) și scorțișoară (1/4 linguriță). Face bine la tuse și curăță sinusurile.

Indigestie. Se ia o lingură cu miere presărată cu scorțișoară înainte de masă pentru a scăpa de aciditate și a accelera procesul de digestie.

Sistemul imunitar. Datorită conținutului de vitamine și fier din mierea de albine combinată cu scorțișoara, sistemul imunitar este apărat de acțiunea nocivă a radicalilor liberi. Scorțișoara pudră întărește sistemul imunitar și protejează organismul împotriva bacteriilor și atacurilor virale. La rândul ei, mierea conține diferite vitamine și fier în cantități mari. Este de la sine înțeles că unirea lor dă putere, că amestecul de miere și scorțișoară întărește corpusculii celulari ai leucocitelor care combat bacteriile și afecțiunile virale.

Prăjitură cu scorțișoară

Ingrediente: - 4 ouă, 2 cești zahăr, 2 cești făină, 2 lingurițe praf de copt, 1/2 ceașcă unt topit, 1 ceașcă lapte cald (nu fierbinte),

- 1/2 ceașcă zahăr, 2 lingurițe scorțișoară; 1/2 ceașcă unt topit.

Indicații: Se încălzește cuptorul la 180 grade. Se freacă ouale cu cele doua cești de zahăr. Se încălzește laptele și se adaugă untul (laptele nu se fierbe). Se adaugă laptele puțin câte puțin în crema de ou, se amestecă constant astfel încât ouale să nu se coaguleze. Făina se amestecă cu praful de copt, se adaugă în cremă, se bate foarte bine și se obține un aluat semilichid. Se pune într-o tavă (de cozonac sau chec) unsă și se coace în cuptor circa 35 minute.

- Se scoate prăjitura din cuptor și se unge partea superioară cu cealaltă jumătate de ceașcă de unt. Se amestecă scorțișoara cu zahărul și se pune acest amestec peste prăjitură.

- Se răcește prăjitura la temperatura camerei și se servește.

Cafea cu lamaie și scortisoară

Cafea cu lămâie și scorțișoară este o rețetă pentru clipele de relaxare de acasă când vrem să ne răsăfim. **Ingrediente:** 2 lingurițe cafea semiplină; 1 feliuță de lămâie; zahăr după gust, 1 vârf de cuțit cu scorțișoară praf.

Mod de preparare: Se pune într-o ceașcă (150 ml) cafeaua, zahărul, feliuța de lămâie și vârful de cuțit de scorțișoară praf.

- Separat se dă în clocot apa, după care se ia de pe foc și se

toarnă în cană.

- Se amestecă încet și bine în sensul acelor de ceasornic, se lasă 5 minute să se liniștească și se servește cu biscuiți cu mere și scorțișoară!

Tips: Puteți pune scorțișoara după ce ați pus apa clocotită dacă vreți să simțiți aroma de scorțișoară mai bine.

De-ale copiilor

"Adevărat vă spun că dacă nu vă veți întoarce la Dumnezeu și nu vă veți face ca niște copilași, cu nici un chip nu veți intra în împărăția cerurilor."

Matei 18 :3

*"Dragă Doamne,
Ce înseamnă că Tu ești un
Dumnezeu Gelos? Eu
credeam că Tu ai totul!"*

Jane

O mămică îi povestea fetiței petrecut copilăria: «Ne dădeam spatele casei; scrânciobul ni dintr-un cauciuc ce atârna de un coș curtea din față; vecinii aveau un porțel îl călăream toată ziua; și culeam sălbaticie în pădure.» Fetița asculta larg deschise de uimire, savurând cuvânt din gura mamei. În cele din urmă exclamat: «Uau, mami! De ce nu mă cunosc eu mai de aproape?»

*"Doamne dragă,
Poate Cain nu l-ar fi
omorât pe Abel dacă
ar fi avut camere
separate." Larry*

O mamă exasperată de fiul ei care era pus numai pe rele, l-a întrebat într-o zi: - Cum crezi că vei ajunge în Cer? Băiatul s-a gândit câteva clipe, după care i-a spus: - Păi, o să tot ies și-o să tot intru, și-o să tot ies, și-o să tot intru trântind ușa, până ce Sfântul Petru-mi va zice: "Dar hotărăște-te odată, Dylan - ori înăuntru, ori afară!"

*"Dragă Doamne,
De ce Școala Dușmană
duminică? Crede
aceasta trebuie să
noastră de odihnă?"*

După ce și-a culcat copiii, învelindu-i cu grijă și sărutându-i de noapte-bună, o mămică obosită și schimbat hainele cu un trening ponosit și o bluză lăbărțată și a început să se spele pe cap. Auzind că zăcându-se în camera copiilor devine tot mai mare, și-a pierdut răsuflarea și și-a înfășurat un prosop în jurul capului și a intrat în camera copiilor. Furtună la ei, trimițându-i răstit și amenințător înfățișările lor. Pe când ieșea din cameră, l-a auzit pe cel mic (3 ani) cu o voce tremurândă: "Da ASTA cine ești tu și fost?"

La mulți ani!

Salutăm surorile născute în luna
Martie cu **Proverbe 14:26-27**

„Cine se teme de Domnul are un sprijin tare în El
și copiii Lui au un loc de adăpost la El.
Frica de Domnul este un izvor de viață, ea ne ferește
de curesele morții.”

Sunt prețioasă

*Aleg astăzi, să intru în promisiunile lui Dumnezeu.
Sunt prețioasă doar în ascultare de Dumnezeu.
Valoarea mea depinde de ascultarea de Dumnezeu.
Doamne, vreau să te poți lăuda cu mine, să fi mândru cu mine astăzi.
Ajută-mi să privesc doar la Isus nu la circumstanțele din viața mea.
Ajută-mi să pot lăsa lumina să-mi inunde ființa.
Ajută-mi să cred promisiunile Tale.
Ajută-mi să fac eu, primul pas spre iertare.
Ajută-mi să-mi păzesc inima și mintea.
Ajută-mi să ascult în tăcere ce vrei Tu să-mi spui.
Ajută-mi să fiu gata de schimbarea care vine de la Tine.
Ajută-mi să mă port ca o fiică de Rege.
Ajută-mi să stau sub umbra aripilor Tale, să nu îmi mai fie frică.
Ajută-mi să trăiesc din plin ziua de azi.*

Ora de rugăciune a surorilor: în fiecare marți, orele 16.30

Adresa de contact: mariasimarta@yahoo.com